

[Kurt Hansen]

ger. På den ene side vil lønarbejderne som aktionærer naturligvis være interesseret i at få den enkelte virksomhed til at gå så godt som muligt, give det størst mulige afkast, gennemrationalisere den osv., og på den anden side vil de som lønarbejdere være interesseret i at få så gode arbejdsforhold, så høj en løn som overhovedet muligt.

Der er tale om to klart uforenelige modsætninger, som venstre her – jeg ved ikke, om de forsøger at slå bro over dem, men de forsøger i hvert fald at tildække dem, således at de ikke kommer til at fremstå som modsætninger. Vi kalder det ikke, som hr. Ole Henriksen gjorde det – ikke for at lægge noget odiøst i hr. Ole Henriksens udtalelse – for god, borgerlig politik, vi foretrækker at kalde det for en renlivet ret så dårlig borgerlig politik.

Bertel Haarder (V):

Jeg vil gerne sige tak for en helt overraskende positiv modtagelse af forslaget. Man må selvfølgelig tage hensyn til, at augustforligets partier har indgået et forlig, som umuliggør, at dette kan ske, uden at alle partier er enige om det. Det er derfor klart, at intet parti kan gå herop og slå ud med hånden og sige: det vil vi gerne være med til, for derved bryder man augustforliget.

Tager man de fem partier og lytter til deres argumenter, så var der ét eneste argument, der gik igen, nemlig at augustforliget binder. Ja men det gør det jo ikke, hvis alle partier er enige om at lave om på det; så binder det ikke. Det er bl. a. derfor, venstre har ulejlighet folketinget med forslaget her. Hvis denne venlighed bliver omsat til realiteter i et lokale, hvor augustforligets partier sad, og hvor venstre f. eks. også sad, så kunne de argumenter, der er fremført mod forslaget, for tre fjerdedele vedkommende pustes væk. Hvis alle var enige om at tage et skridt i den retning, så kunne det ske, og så kunne man lave om på augustforliget.

Det var det første, jeg ville sige.

Det næste var, at den socialdemokratiske ordfører ligesom ministeren til dels afviste forslaget med, at det jo ikke var ligesom det socialdemokratiske forslag. Det er helt rigtigt. Men jeg kunne ikke høre noget hos de to socialdemokratiske talere, som sagde noget i retning af, at det var skadeligt, eller at

det var værre end ingenting. Det kunne jeg ikke høre, og derfor vil jeg stadig betegne også socialdemokratiets modtagelse af forslaget som forholdsvis venlig.

Hr. Niels Helveg Petersen stillede et par gode spørgsmål, som jeg godt vil gøre lidt ud af. Først og fremmest sagde han, at det er for tidligt at lukke pengene ud i forbrug efter 7 år. Ja men så lad os sige 10 eller 12 år. Jeg vil gerne advare mod, at man tror, at det er noget stort problem, for når først pengene står i den ene eller den anden form for virksomhedsandele, så vil langt, langt de fleste ikke realisere de penge, før de skal gøres op i forbindelse med arv. Det er jo sandheden. Så kan man ganske vist sige: ja men så vil man spare mindre op, end man ellers ville have gjort. Jo tak, og sådan virker enhver pensionsordning præcis også. Den fører også til, at man sparer mindre op, end man ellers ville have gjort. Man skal derfor nok ikke forstørre de bekymringer op til det helt utrolige, og i hvert fald skal man ikke tro, at der ikke er midler imod det, for man kan bare forlænge perioden, hvis man er bange.

Så sagde hr. Niels Helveg Petersen, at det ikke var nok, og det var indledningen til, at han bebudede, at de radikale kom med et forslag i morgen. Jeg kan love, at det vil venstre studere med meget stor interesse, for selvfølgelig er dette kun et af mange mulige skridt. Det kan være, at der er andre skridt, f. eks. forbedring af udbyttedelingsloven, eller hvad ved jeg. Der kan i høj grad være andre ting at drage ind i den debat.

Så spurgte hr. Niels Helveg Petersen, om disse medarbejderaktier eller disse værdipapirer, man får, hvis man deltager i en investeringsforening, kunne være kreditgrundlag og derved i virkeligheden føre til, at folk så bare låner penge på en anden måde. Dér er svaret, at der er nogle mennesker – og det er få – der har konti i forvejen at flytte rundt på og nogle mapper med værdipapirer, og så tager de lidt ud her og lægger lidt ind dér. For den gruppe vil det ikke betyde noget, det skal jeg blankt indrømme, men samtidig er det netop den gruppe, hvis forbrug overhovedet ikke er afhængigt af, hvad vi laver herinde af forskellige filifutter med opsparing og værdipapirer osv., så det vil ikke forøge forbruget særlig meget.

Dertil kommer, at en af de gode ting ved forslaget netop er, at selv den mindste løn-